

dersom Ministeren havde stillet sig paa det Standpunkt: Det efter Folketallet ligner altså meget Hæftelseuddeling, saaledes som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Bille) udtalte, thi det falder i Flæng; men lad os lade de stedlige Autoriteter og Amtsrådene faae nogen Indskydelse paa, hvilke Kommuner der skal komme i Betragtning, fordi de bedst kjende, hvor Trangen er størst — saa kunde jeg finde mig i det, især efter det Tidernes Tegn, at Amtsrådsvalgene nu synes at gaa heldigere end tidligere. Derfor den høitærede Minister havde sagt, jeg tror ikke, at det vil ramme alle Kommunernes Forlegenhed, og jeg vil derfor meget ønske, at Amtsrådene, som nærmest kjende det, maa komme til at bestemme, hvilke Kommuner der trænger haardest, saa at i det Mindste en Del maatte blive uddelt i Forhold til Kommunernes større eller mindre Formuenhed, da vilde jeg have kunnet forstaa det. Jeg kunde i saa Fald maasse endog saa gaa saa vidt at følge det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at vise Forslaget tilbage til Udvalget. Altså efter Omstændighederne sætter jeg Forslaget meget høit; men saa galt som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds ser paa Forholdene, at Staten ryfter i sin Grundvold, hvis Forslaget ikke vedtages, tror jeg ikke, det er. Det ærede Medlems Stat har i flere Aar ryftet i sin Grundvold, uden at den er falden endnu. Jeg tror saaledes, at denne Erkjendelse er ved at bane sig Indgang og Fremgang, og at den anden Forestilling om den frie Konkurrences ubetingede Herredømme er et forældet Standpunkt. Det er vundet i de saa Aar siden 1872 og 73. Jeg gad nok høre, om det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Nimnestad), der nu er kommen til Stede, tør paastaa endnu, at den frie Konkurrence intet Korrektiv trænger til, og om hans Profesfor vil give ham Ret dert. Angaaende den høitærede Ministers Forslag og Arbejdsløsheden i det Hele, da skal jeg sige, at jeg tror nok, at Ministerens Forslag kan faae nogen Betydning, men jeg vil dog dertil bemærke, at det kunde ogsaa, dersom vi faae formeget Arbejde kastet paa Markedet i Diebliffet, komme til at trykke visse Klasser, og det er dem, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds talte om, Melleimklassen, de mindre Gaardmænd, de mindre Handlende, der sidde tungt i det. Det kan ganske vist virke noget forstyrrende, om Arbejdskræften pludselig med Et

skulde blive altså dyr og saa pludselig synke tilbage igjen. Men forøvrigt, og deri kan det nok være, jeg gaaer noget videre end den ærede Ordfører, tror jeg ikke, at denne Fare er saa stor, og jeg tror ogsaa, at det kan have sine Betydning, at der bliver Arbejder sat i Udsjælse, thi vel tror jeg nok, at Naabet om Arbejdsløshed er noget overdrevent, men paa den anden Side tør jeg ikke benægte — jeg har selv været Vidne dertil — at man paa Landet ogsaa har tilbudt sig for Jorden alene, uden at kunne erholde Arbejde, og at man har tilbudt sig for en Dagløn af 20—30 Dre. Det vil man kunne sige sig selv, at af sliken Dagløn kan ingen Familiefader nogenlunde ernære sig. Jeg tør derfor ikke beskrive, at Ministerens Forslag ikke kan gjøre nogen Nytte, og jeg vil tilføje, at, for saa vidt han efter sit eget Forslag vil anse sig berettiget til fortrinnsvis at tage noget Hensyn til de Egne, hvor Misvæxten har været stor, kan det komme til at gjøre nogen Gavn, thi der er Egne især i Midtjylland, hvor Østen har været kummerlig, og hvor derfor Arbejdsløsheden har været størst og derfor ogsaa de Forhold til Stede, som jeg omtalte. At det skulde have nogen stor Virkning, kan man efter de kommunale Forhold — saaledes som nu en Gang Bestemmelser om Arbejde tages i Kommunerne — neppe antage; men ikke desto mindre skal jeg saa lidt lægge dette Forslag nogen Hindring i Veien, at jeg endog paa en vis Maade kan give det min Anerkjendelse. Det undrede mig kun, at det ærede Medlem fra Storeheddinge (Scavenius) igaa — de, der hørte ham tale, maatte i alt Fald wilkaarlig tro, at det var hans Mening — talte, som om Flertallet stod paa det Standpunkt at ville kassere Ministeriets Forslag og sætte sit eget i Stedet. Det er jo det samme Standpunkt, som vi have set Pressen til Dels indtage — om med Bille eller ikke, skal jeg ikke udtale mig om —; men jeg haaber dog, at det er og maa være aldeles klart for de Fleste, at det ingenlunde er dette Things Denstigt at lægge Ministeriets Forslag nogen Hindring i Veien, men at Thinget tværtimod ønsker, at Forslaget maa komme til at gjøre al den Gavn, det kan. Men jeg haaber tillige, at det skal blive klart, at, naar et Forslag, der er bedre, ganske anderledes frugtbringende og ganske anderledes i Stand til at afhjælpe herskende Gavn, ikke endeligt bliver vedtaget, saa er Skylden derfor den høitagtede Regerings. Jeg skal ikke komme ind paa Arbejderpørgsmaalet i det